

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/3/2018
Identifikačné číslo spisu:	1017010004
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1017010004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného K. H. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 398 a nasl. Tr. por., na neverejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2018 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného K. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. marca 2018, sp. zn. 2Ntok/1/2017, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. H. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 22. marca 2018, sp. zn. 2Ntok/1/2017, rozhodol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. tak, že návrh odsúdeného K. H. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3Ntc/12/2014 zamietol.

V odôvodnení súd vysvetlil, že v rámci tohto typu konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť skôr vydaného rozsudku. Konanie sa obmedzuje na riešenie otázky, či návrh obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za takéto (skutočnosti) nemožno považovať rozdiely v podmienkach podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v Slovenskej a Rakúskej republike. Súd tiež v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 30. novembra 2016, sp. zn. 2 TdoV 3/2016, ktorým bolo dovolanie odsúdeného H. odmietnuté.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený H. na verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú ale ani dodatočne nijako neodôvodnil.

Spisový materiál bol najvyššiemu súdu riadne predložený 19. apríla 2018.

Najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený H. podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že súd povolí obnovu konania len v prípade (zjednodušene) takých nových skutkových zistení, ktoré sú svojou „kvalitou“ spôsobilé - buď samy osebe alebo v spojení s inými, privodiť odlišné rozhodnutie vo veci. Z obsahu odsúdeným H. vznesených námietok je však zrejmé, že tieto sa netýkajú skutkového stavu veci, ale ide o námietky rýdzo právne (uznávacími rozsudkami došlo k zhoršeniu jeho postavenia, keďže v Rakúsku by mal nárok na podmienené prepustenie podstatne skôr ako na Slovensku, krajský súd ho nesprávne zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia).

Uvedené platí aj o „novej, súdu skôr neznámej skutočnosti“ - potvrdenia rakúskej väznice ohľadne zákonných podmienok podmieneného prepustenia v Rakúsku. V prípade tejto listiny nejde o dôkaz týkajúci sa skutkovej, ale právnej stránky veci, t. j. (podľa mienky odsúdeného) o ne/dodržaní § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., resp. druhej vety § 517 ods. 1 Tr. por. O uvedenom svedčí aj to, že predmetné námietky už odsúdený H. na podklade dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v minulosti vznášal a dovolací súd sa s nimi v uznesení z 30. novembra 2016, sp. zn. 2 TdoV 3/2016, podrobne vysporiadal (č. l. 77).

Vychádzajúc z týchto úvah dospel najvyšší súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného H. nie je dôvodná, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.